

Klimanytt 320

Redaktør: Ole Henrik Ellestad

31.5.2022

klimanytt@klimarealistene.com

Klima-manipulasjon fra WMO

Ole Henrik Ellestad*

WMO presenterer en tendensiøs og delvis manipulert fremstilling med utelukkelse av de viktigste data. Likevel lanseres ingen klimakrise slik mediene misjonerer. Professor Ole Humlum konkluderer i sin rapport: Empiriske observasjoner over tid viser ingen tegn på klimakrise. Kloden er i god balanse innen historiske variasjoner.

Budskapet fra Generalsekretæren i WMO

World Meteorological Organization (WMO) har utgitt *en rapport om klima 2021*. Generalsekretæren formidler ingen krise i sitt forord, men omtaler en del sentrale forhold og værhendelser. Noen av dem oppskaleres i rapporten med til dels tendensiøse forklaringer

Professor Ole Humlums tilsvarende rapport basert på anerkjente, offentlige data konkluderer med at: *Empiriske observasjoner over tid viser ingen tegn på klimakrise. Kloden er i god balanse langt innenfor kjente, historiske variasjoner* (KN318).

Norske mediers alarmer

FNs generalsekretær Antonio Guterres og norske medier blåser funnene opp til uakseptable, alarmerende dimensjoner. Medienes meningsmonopol forneker seg ikke. Her er noen; *fra NRK, fra VG og fra Nettavisen*. Medienes fremstilling anses som useriøs.

De viktigste forholdene i rapporten omtales nedenfor. Bakketemperaturen har bare økt 1,1 °C siden ca. 1850–1900 nivå (150 år) etter den Lille istid. Siste 53 år måler satellitter bare ca. 2/3 av temperaturen ved bakken.

Drivhusgasser

Tilsynelatende like kurver presenteres for atmosfærens innhold av drivhusgassene. Men CO₂ angis i ppm (millionedeler), mens metan og lystgass angis i ppb (milliondeler) som er 1/1000 del av ppm. Mengdene av metan og lystgass er så små at de med dette forløpet bare vil bidra marginalt i år 2100 ifølge flere moderne arbeider (KN297, KN300). Den dominerende klimagassen vanddamp som IPCC tilskriver det meste av drivhuseffekten, er hverken vist eller omtalt. Det skyldes formodentlig at vanddampmengden er redusert i de atmosfærelag der IPCC-modellene beregner den største økningen og derved ikke gir noen forsterkningseffekt. Vanddamp inklusive skyer bidrar til redusert drivhuseffekt (KN300, KN297).

WMO omtaler heller ikke at ifølge satellittmålinger (CERES) har kloden vært i balanse mellom inn og utstråling fra målingene startet i år 2000. Oppvarmingen siden 2015 skyldes delvis værphenomenet El Niño og delvis økt solinnstråling fra redusert skydekke – med tilsvarende økt utstråling (KN311). Er ikke det verd å nevne i en autorisert WMO-rapport?

De tre andre hovedindikatorer er knyttet til havet.

Havtemperatur

WMO presenterer havtemperaturer fra 1960. Målingene i grader Celsius omregnes til energiinnhold i det enorme tallet Zettajoule (10 opphøyd i 21) grunnet havets enorme volum. Figurene er laget slik at stigningen skal fremstå markant.

Det er velkjent at noenlunde pålitelige data kom først med Argo-bøyledata fra 2004. Før det er målingene for spredt og usikkerheten stor. Professor Humlum har gjengitt Argodata fra 2004 korrekt: Midlere havtemperatur ned til dybde av 1 900 m er målt til + 0,07 °C. Høyeste verdi er målt til +0,2 °C i øvre 100 m sjikt nær ekvator som mottar størst solinnstråling. Under dette nivået er midlere økning 0,025 °C (midlere havdybde er 3 800 m (SNL). Variasjonene er noe ulike i sørlige og nordlige halvkule. (KN318 og KN313).

IPCC og deres samarbeidspartnere ynder å indoktrinere lekfolk med at økt CO₂ er ansvarlig for havoppvarmingen i moderne tid. Men lekfolk som tenker seg om, går vanligvis ikke på denne vitenskapelige skrønen. Folk vil lett skjønne at det er feil. Solinnstråling gir i snitt ca. 240 W/m², varierer med sola selv og endrede skydekning og absorberes i havet ned til nærmere 200 m. Infrarød stråling på under 1 % av solenergien går bare ca. 20 mikrometer ned i havet og bidrar primært til fordampning i overflatesjiktet.

Havnivå

Ved å spleise tre ulike typer satellittmålinger konkluderer WMO med akselerert stigning på 4,5 mm/år. Denne databehandlingen er uholdbar. Satellittmålinger har også måletekniske svakheter og kalibreringsutfordringer.

Til sammenligning konkluderer Humlum: Satellittmålinger, som IPCC legger til grunn, viser siden 1990 en stigning på 3,3 mm/år. Tidevanismålere ved land viser stigning på 1–2 mm/år uten noen akselerasjon tilbake fra tidlig 1800-tallet (KN179). Stigningen er derfor ikke påvirket av CO₂-mengden i atmosfæren. Det er tidevanismålinger som har betydning for effekt på land og samfunnets infrastruktur.

Havets pH-verdier

Ifølge WMOs påstand skal havets midlere pH ha sunket fra 8,11 til 8,06 fra 1985 til 2020, og dette skaper bekymring for livet i havet.

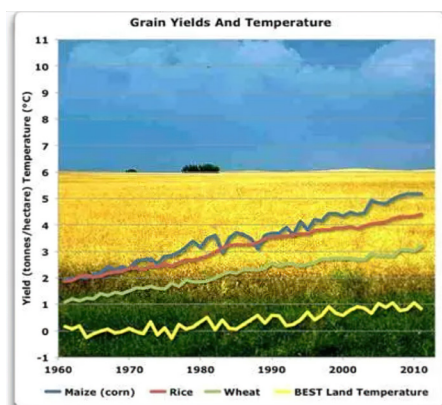
Havets midlere pH-verdi er ukjent. De få foreliggende målinger er beheftet med betydelig usikkerhet, spesielt målinger i starten av perioden. De er sensitive for bl.a. temperatur og kan gjennom døgnet variere med 1,5 pH-enheter. Det er et velkjent faktum at naturlige pH-variasjoner varierer med hastigheter mye høyere enn CO₂s pH-innflytelse. Denne naturlige påvirkning utvikler marine organismers tålegrenser. Organismer har allerede gjennomlevd variasjoner som er større enn IPCCs postulererte pH-nivå i år 2100. I havområder der det pipler ut CO₂ fra grunnen observeres 'livet like rundt hjørnet' tilsynelatende normalt. Havet har i tillegg en enorm bufferkapasitet som bidrar til å stabilisere pH-nivået.

WMOs fryktskapende påstander er vitenskapelig uakseptable når det i tillegg er kronisk mangel på spesifikke pH-data for organismers naturlige habitat.

Andre forhold

WMO unngår det essensielle om havisen: Noen tiårs nedgang i Arktis er motvirket av tilsvarende økning i Antarktis. En brå minskning i Antarktis i 2016 skyldes ikke CO₂, men lokale forhold og er nå delvis på retur.

WMOs presenterer rekordpregede værphenomener på Grønland. Men betegnelsen registrert (måling) reflekterer bare noen tiår eller ca. 150 år. Lignende temperatur og isforhold er kjent fra varmeperioden i 1930-årene. I Vikingtiden var det enda varmere.

Avlingene har økt kraftig siden 1960, dels grunnet økt temperatur og bedre tilgang på CO₂.

WMOs omtalte ekstremvær ligger godt innenfor historiske variasjoner (KN312). De omtalte skader på avlinger er reelle. Men WMO unnlater å omtale at tusenvis av studier i laboratorier og i felten over de senere tiår viser at økt CO₂ øker plantenes fotosyntese og stimulerer vekst. Sammen med økte temperaturer har det gitt rekordpregede avlinger de senere tiår (KN287) slik bildet viser for viktige matvarer.

Konklusjon

WMO har presentert en rapport der sentrale forhold er presentert tendensiøst og manipulerende. De mange utelukkelse av de viktigste data bringer rapporten ned på et pseudovitenskapelig nivå.

Professor Ole Humlums rapport viser: Empiriske observasjoner over tid viser ingen tegn på klimakrise.

Kloden er i god balanse langt innenfor kjente, historiske variasjoner.